

MODRÁ REVUE

KULTURNĚ - POLITICKÝ MĚSÍČNÍK
PRO ČECHY A SLOVÁKY V EXILU

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ PRO AUSTRALII.

ÚNOR 1960.

Vydává: Dr. Jan Beran
s redakční radou.

Veškerou korespondenci pro redakci i
administraci časopisu zasílejet na
adr.: dr. J. Beran, Rotterdam, Postbox 98.

VZHLEDEM K NEBEZPEČÍ, ŽE OSTUDNĚ UDÁLOSTI Z TAK ZVA-
NĚHO FESTIVALU ČESKÉ HUDBY V ADELAIDE BY MOHLY BÝTI
OPAKOVÁNY NA "NOVÉM FESTIVALU UMĚNÍ" V ADELAIDE (ČI
KDEKOLIV JINDE), VYDÁVÁME PŘETISK TOHOTO ČLÁNKU
Z PŘÍŠTÍHO ČÍSLA "MODRÉ REVUE" JAKO ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ.

REDAKCE.

ÚSPĚCHY KOMUNISTICKÉ TAKTIKY.

Každý, kdo jen trochu studoval komunistickou literaturu, ví, že cí-
lem komunistů je světová komunistická revoluce a světové panství komunismu. Cíl
zůstává stejný zatím co strategie a taktika boje se mění podle poměrů. A problémům
bojové strategie a taktiky byla věnována nejméně stejná pozornost jako úvahám
o tom, co je komunismus. Stalinismus byl podle komunistických autorů zvláštní bo-
jovou taktikou v určitém období. Boj proti kultu osobnosti byla Chruščovova tak-
tika v době kdy ještě nebyli vyřízeni v boji o nejvyšší moc všichni jeho konkuren-
ti. Dnes propagovaná koexistence je bojovou taktikou, jejímž účelem je uspat bďe-
lost svobodného dosud světa a namlouvat mu, že komunismus není nebezpečím, zatím
co komunisté se připravují k posledním úderům.

Komunisté si dobře uvědomili, že příliš mnoho lidí ve svobodných
zemích považovalo komunismus za cosi obludného, nelidsky hrozného a barbarsky ne-
kulturního. Bylo to velkou psychologickou překážkou pro možnost komunistické in-
filtrace. Bylo proto věnováno mnoho peněz na udržení některých kulturních insti-
tucí, ačkoliv přístup ke kultuře byl většině obyvatelstva pod komunistickým jhem
znemožňován přílišným vykořisťováním fyzické energie ve výrobním procesu. Dle ná-
zoru komunistických teoretiků jest veškerá kultura jen nadstavbou nad hospodářským
systémem, proto také kultura musí podle nich jen sloužit "novému" hospodářskému
systému. Svoboda umělecké tvorby byla potlačena a pěstováno jest pouze umění, kte-
ré má sloužit nějak režimu pod přísnou kontrolou strany a státu.

Byli jsme a budeme ještě svědky jakési kulturní invase komunistů do svobodného světa. Je to ve skutečnosti politická invase za pomoci hudebních, uměleckých a sportovních souborů. A tak čestí komunisté se začínají před ocelým světem chlubit nekomunistickým uměním Dvořákovým, Janáčkovým atd. Proč tak činí a proč k tomu účelu obětují tak mnoho peněz, to musí být jasné každému, kdo něco ví o komunismu a jeho taktikách.

Největším komunistickým úspěchem v politické infiltraci pomocí kultury byl Festival české hudby v Adelaide. Můžeme to směle nazvat největším komunistickým úspěchem, poněvadž zde se komunistům podařilo dosáhnout toho, že na jejich plánech spolupracovali čs. političtí uprchlíci, ba dokonce organizace čs. politických uprchlíků - Čs. klub v Adelaide, jehož předsedou je pan František Nový, známý nar. socialistický pracovník v Australii, člen RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA (existující ovšem dnes již pouze ve fantasii dr. Petra Zenkla a jeho pověřivé sekty. Pozn. redakce M.R.), člen ACENU, předseda Ústředí čs. organizací v Australii a na Novém Zélandě.

Festival české hudby pořádala adelaidská univerzita ve dnech 15. července až 1. srpna 1959. Nedlouho před tím byla v adelaidských novinách uveřejněna zajímavá zpráva o tom, že do Adelaide přijel známý český houslista Ladislav Jásek a přijal místo na konservatoři. Přijel na pas vydaný pražskou komunistickou vládou a ve svém zavazadle přivezl dary československého komunistického ministerstva kultury universitě v Adelaide. Současně se objevila první zpráva o plánovaném festivalu české hudby.

V oficiálním programu Festivalu, který byl vydán universitou v Adelaide, četli jsme, že celý podnik byl podpořen československou komunistickou vládou, která na své vlastní útraty vyslala do Adelaide dr. Pavla Ecksteina, sekretáře Svazu čs. hudebních skladatelů. Dr. Eckstein byl oficiálním zástupcem pražské vlády, jak jsme četli v australském tisku a měl v rámci Festivalu tři přednášky o české hudbě. Poslední svou přednášku zakončil - jak se dalo čekat - propagandou politickou, mluvil o přátelství československého lidu se Sovětským svazem. To všechno by nás nepřekvapilo, stejně jako by nás nepřekvapilo, že v rámci Festivalu koncertoval pan Jásek. Co však musí zarazit každého poctivého politického uprchlíka je to, co čteme na desáté straně oficiálního festivalového programu, že se totiž ve středu dne 29. července 1959 o 8. hod. večerní v Elder Hall konal v rámci Festivalu, na kterém dělal komunistickou propagandu oficiální zástupce pražské vlády dr. Eckstein - večer národních tanců a národních písní za účasti a účinkování členů Čs. klubu v Adelaide. Na programu téhož večera bylo promítání filmů importovaných z ČSR, filmů jako je "Mozartova Praha", atd.

V časopise "Hlas domova", který vychází v Melbourne, objevilo se několik dopisů čtenářů, kteří kritisovali a odsuzovali spolupráci Čs. klubu v Adelaide na hudebním festivalu, na kterém spolupracovali komunisté a dokonce oficiální zástupce pražské komunistické vlády. V odpovědi na tyto dopisy v "Hlasu domova" ze dne 10. 8. 1959 přiznal předseda Čs. klubu v Adelaide pan František Nový, že 14 dnů před zahájením festivalu věděli o účasti dr. Ecksteina, že výbor klubu o celé situaci jednal a přesto se usnesl, že na festivalu bude spolupracovat. A tak čs. političtí uprchlíci na festivalu spolupracovali, večer národních tanců a zpěvů se uskutečnil a pan předseda Frant. Nový měl zahajovací anglický proslov, ve kterém nebylo ani zmínky o tom, že v komunisty opanovaném Československu není kulturní svoboda, že mnoho umělců, kteří nechtěli spolupracovat s režimem, je v kriminálech, že umělci vysílání do svobodných zemí jsou hlídáni rudými gestapáky, a pod. Předseda klubu pan František Nový neučinil zkrátka zhola nic, čím by se byl klub čs. politických uprchlíků distancoval od komunistů a od oficiálního reprezentanta pražské vlády na festivalu. Neučinil tak ani na festivalu, ani veřejně v tisku.

Avšak nejen pan Nový hájí veřejně tuto kulturní spolupráci na podniku, na kterém spolupracovali komunisté. Činí tak i další člen RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA a sice Slovák pan Ján Viola z Melbourne. Projevy obou těchto reprezentantů RSC v Australii jsou opravdu pozoruhodné. Pan Nový napsal v "Hlasu domova" ze dne 5. 10. 1959, že příslušná zpráva o festivalu byla PŘEDEM POSLÁNA Radě svob. Čsl. a

pan Viola v témže čísle "Hlasu domova" sděluje rovněž, že o celém případě podává zprávu Radě svob.Čsl. a že doporučuje ve své zprávě, aby jednomu z těch, kteří spolupráci členů čs.klubu v Adelaide na festivalu kritisovali a odsuzovali, byla udělena Radou veřejná důtka. (Pan Viola s panem Novým patrně v té Australii zápach hñijící mrtvoly Rady svob.Čsl. ještě necítí.Pozn.redakce M.R.) Pan Viola nazývá kritiku jejich spolupráce na festivalu "škodlivým zjeven pre náš exil" a "nízkým pokleskon". Naskytá se nám nyní závažná otázka: Dělo se to vše s tichým neb výslovným souhlasem Rady, anebo některých představitelů Rady, nebo ne. Čtenář "Hlasu domova" by se mohl právem domnívat z toho, co napsali representanti Rady v Australii p.Nový a p.Viola, že celá spolupráce na festivalu se konala se souhlasem Rady. Otázku tuto nelze podceňovat. Nejedná se jen o jednorázový omyl, kterého se dopustila osamocená skupina emigrantů z nerozváženosti. Pan Nový již oznámil, že v březnu 1960 bude v Adelaide festival umění, kterého se účastní jednak komunisté a jednak Čs.klub v Adelaide. Stojíme tedy před základním problémem zásadní orientace exilového života. Jde o věc zásadní. Časopis "Hlas domova" snažil se celou věc bagatelisovat a zesměšnit jako cosi bezvýznamného a celou diskusi označil za "festival silných slov a bouří ve sklenici vody." Věřím však, že pro většinu exulantů jest tento problém zásadním problémem exilového života. Stejná partajní příslušnost vydavatele "Hlasu domova" nedává přec ještě mravní oprávnění, aby "Hlas domova" tyto věci sesměšňoval. Hlavním úkolem exilového časopisu by mělo býti informovat správně čtenáře o důležitých exilových událostech a bojovat proti všemu, co oslabuje anti-komunistické zaměření exilu a co mu znesnadňuje to, co by mělo být jeho hlavní činností, totiž udržovat a zvyšovat bdělost svobodných zemí proti infiltraci komunistické nákazy.

Celou věc je nutno posuzovat bez ohledu na partajnickou rivalitu a partajně politické zaněření jednotlivců. Časopis "Hlas domova", chce-li, aby bylo uvěřeno, že je nezávislý a nestranický, jak ve svém záhlaví prohlašuje, nesmí za každou cenu chránit vydavatelova spolupartajníka, obzvláště jedná-li se o jeho činnost jako význačného veřejného funkcionáře, který jedná jménem Čs.klubu v Adelaide a jménem Rady svob.Čsl.

"Úspěchy našich umělců jsou tak průkazné, že dnes na příklad můžeme hovořit o festivalu české hudby v Australii. A toto není invase v pravdě kulturní, ale i politická, jejíž význam se bude stále patrněji projevovat." - Tento názor vyslovil komentátor pažského komunistického rozhlasu dne 8.zář 1959; výrok je citován z Československého zpravodaje vydávaného Free Europe Committee (číslo 258 z 15.zář 1959.)

"Sanozřejmou povinností vládních zaměstnanců, poslaných do zahraničí, není jen reprezentovat československou vědu, ale spíše a především reprezentovat sociální strukturu a systém zavedený v naší zemi." - Tento druhý citát přetiskují z "Information Bulletin", který vydává Ústředí svob.čsl.odborů v USA. Oba výroky dokládají, že každý umělec, sportovec a vědec poslaný pražskou vládou do zahraničí, jest a musí být agentem komunistického režimu a vládním propagandistou a má tedy své politické poslání.

Posuzovat spolupráci na festivalu v Adelaide můžeme správně pouze z tohoto hlediska. Nemohli bychom ji správně posuzovat, jestliže bychom případ ten vytrhli z celého současného rámce, jestliže bychom nepřihlíželi k důležitým a rozhodujícím okolnostem. Poněvadž pan Nový a Čs.klub v Adelaide věděl předem o účasti vládního reprezentanta dr.Ecksteina a o velkém zájmu pražské vlády na celém podniku, musel očekávat, že bude festival sloužit účelům komunistické propagandy. Jestliže se přesto pánové rozhodli spolupracovat, pak už nejde jen o kulturu, ale o vědomou spolupráci na podniku, na kterém se dělala komunistická propaganda a který této propagandě sloužil. To si nesmí dovolit žádná exilová organizace, to si nesmí dovolit žádný exilový funkcionář. A jestli si to dovolil člen Rady svobodného Československa a druhý člen Rady si to dovolil veřejně obhajovat, pak je povinností Rady veřejně se k tomu vyjádřit. Exilová veřejnost má právo vědět, zda se tato spolupráce funkcionářů Rady uskutečnila s výslovným neb tichým souhlasem Rady svobodného Československa, neb některého - v tom případě kterého - jejího představitele. Exilo-

vá veřejnost má dále právo vědět, co Rada svobodného Československa hodlá učinit, aby napravila škody, které napáchali její dva představitelé v Australii, pan Frant. Nový a pan Ján Viola. Případ musí být veřejně projednán a odsouzen, aby nebyl napodobován. Nelze nad ním zavírat oči a vyhnout se mlčením, prohlašují-li australští představitelé Rady, že jednali správně a vyhrožují-li ještě k tomu "veřejnou důtkou" těm, kdož s nimi nesouhlasí a nazývají-li "nízkým poklesem" odsuzování jejich spolupráce na festivalu, zatím co se měli jako veřejní funkcionáři a zástupci čsl. politických uprchlíků postarat o správné informování pořadatelky festivalu - university v Adelaide - . Komunističtí organizátoři podobných podniků jednají důsledněji a hrději. V Adelaide necítili se být ohroženi ve své propagandě účastí řadových uprchlíků, jejich národními tanci a zpěvy, naopak využili ji. Když se však dozvěděli, že na hudebním festivalu v Edinburku má také vystupovat významný umělec - uprchlík Firkušný a významná umělkyně - zpěvačka, maďarská uprchlice, pražská filharmonie účast na hudebním festivalu v Edinburku odřekla.

Exil nesmí zrazovat své poslání. Studená válka existuje bez ohledu na to, co říká Chruščov a bez ohledu na to, co si přeje několik jednotlivců. Exulant musí vědět, kde je jeho místo a co je jeho povinností. Doufáme, že Rada svobodného Československa nebude se snažit případ v Adelaide ututlat a že nebude odkládat řešení jeho. Nepostaví-li se Rada svobodného Československa proti tomu, co dělají její dva representanti v Australii, pak budou představitelé Rady zodpovědní za celý případ, který patrně nezůstane případem ojedinělým, neboť má býti opakován v březnu t.r.

M.G.

- - x - -

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Redakce "Modré revue" dává za pravdu pisateli a uznává závažnost případu, uznává jeho zásadní důležitost a potřebu vyvolat zájem exilové veřejnosti a zaujetí odmítavého stanoviska. Neřehoduje se však s autorem článku v jeho názoru na t.zv. "Radu sv.Čsl.", která po velmi mnoho let již vůbec neexistuje, i když p.dr.Zenkler se svojí skupinou zenklistů její existenci ještě pořád předstírá. M.R.

oo

Panu M.G.:

Váš dopis s článkem "Úspěchy komunistické taktiky" nám došel dne 8. února t.r., čtyři dny po té, kdy bylo rozesláno číslo 4., roč. VI. (únorové) našeho časopisu. Poněvadž příští číslo vyjde až v prvních dnech března a lodní poštou do Australie doprava trvá více týdnů, vydáváme zcela mimořádně - vzhledem k nebezpečí březnového opakování případu - Váš článek jako zvláštní čtyřstránkové vydání "Modré revue" a článek budeme opakovati v březnovém čísle vzhledem k tomu, že toto zvláštní vydání posíláme pouze do Australie a kromě toho pouze redakcím exilových časopisů a několika veřejně činným osobám. Balík s výtisky pro Australii posíláme leteckou poštou.

REDAKCE.

oooooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooo

oooooooooooo
ooooooo

ooo